

N.º 6 (d) Patent n.º 113.982 Preu: 10 cts.

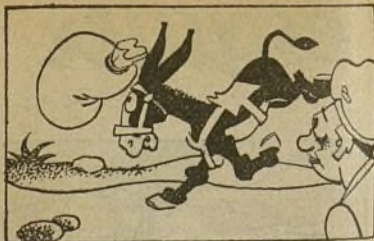
esquitx

Suplement d'EN PATUFET

En Cisquet i el seu ase tornen del
molí portant un sac de farina.

Ayuntamiento de Madrid

L'ase, gandul, a cada moment llença la càrrega.

I en Cisquet ja no sap com arregar-s'ho.

Però per fi té una idea genial.

A falta de cordes, lliga el sac amb les orelles i la cua de l'ase. Ara ja no el podrà llençar més.

El dimoni i la seva àvia

(Traduït de l'alemany)

VEUS aquí que una vegada, durant el curs d'una gran guerra, hi havia un rei que tenia molts soldats, els quals cobraven un sou tan petit, que quasi no podien menjar.

Tres d'ells varen ajuntar-se i varen decidir desertar, però un d'ells va objectar:

—¿I si després ens agafen i ens porten a la forca?

—No tinguis por—va dir un altre—com que demà l'exèrcit ha de marxar, per aquesta nit podem amagar-nos en el camp de blat que hi ha prop d'aquí.

Així
daren
pignes
xà, l'a
turalm
la gan
—S
ca; si
de gar
Qua
tius, v
que ve
guntar

dir el
quedar
—¿

Així mateix varen fer-ho; es quedaren amagats entremig de les altes espigues, però l'endemà l'exèrcit no marxà, l'altre dia tampoc, ni l'altre, i, naturalment, ja no podien resistir més la gana, i deien:

—Si sortim d'aquí, ens espera la forca; si ens quedem, hem de morir-nos de gana i set.

Quan estaven així, tristos i pensatius, va arribar allí un drac de foc, que venia volant pels aires. Va preguntar-los què feien allà, i ells varen

dir el que els passava, i que sortint o quedant-se havien de morir.

—¿Voleu servir-me set anys? — va

preguntar-los el drac—. Jo us passaré per sobre l'exèrcit.

—No tenim altre remei que acceptar—varen dir ells.

—Doncs, apa.

I agafant-los tots tres amb les seves urpes, va passar-los per sobre l'exèrcit, i després va tornar-los a deixar en terra.

El drac no era altre que el dimoni. Va donar-los un petit fuet, dient-los:

—Pegueu amb això, i d'allà on pegueu us sortirà tot l'or que necessiteu. Podreu viure com a grans senyors, tenir cavalls i viatjar en carrosses, però passats els set anys, sereu completament meus.

Després va presentar-los un llibre, perquè firmessin, i un cop ho hagueren fet, va continuar el drac:

—Encara us vull fer una gràcia. Passats els set anys, us donaré una endevinalla, i si l'encerteu, tornareu a quedar lliures per sempre del meu domini.

El drac va fugir volant, i ells començaren a seguir món, vivint com a

prínceps i tenint tot l'or que desitjaven, però tot això sense fer mal a ningú.

Però el temps de felicitat passa de pressa, i sense donar-se'n compte, els tres desertors varen veure que els set anys ja quasi havien transcorregut i que el terme de la bona vida era molt a prop.

Un dia van asseure's tots tres en mig d'un camp i varen començar a reflexionar sobre el què els calia fer. Estaven els tres tristos i pensatius, quan de prompte un d'ells va dir:

—Però ¿per què estem tan tristos, si encara ens queda el recurs d'endevinar l'endevinalla del dimoni?

Tan bon punt havia dit això, va presentar-se una vella molt vella, que els va preguntar què feien allà i per què estaven tan pensatius. Ells van explicar-li que eren esclaus del dimoni des de feia set anys, que havien tingut tot l'or que havien volgut, però que ara havien de caure en poder d'en Ba-

nyeta si no li endevinaven una endevinalla que els diria.

La vella va dir:

—Jo us ajudaré i us salvaré si feu

tot el que jo dic. Un de vosaltres ha d'anar al mig del bosc, vers una casseteta feta de roca que hi ha, i allà trobareu ajuda.

Els dos més tristos varen pensar:

—Ca
tem pe
Però
va al b
que va
hi una
moni,
lia. El
demana
compan
l'endevi
La v
ossoses
—An
escolta
drac vi
devinal
Passa
quen le
pareix
menjar
la i es
lla, tot
tar-li co
ànimes
—El

—Ca, això no ens salvarà pas; estem perduts.

Però el tercer s'aixeca decidit i se'n va al bosc i, busca que buscaràs, fins que va trobar la cova. Allà va trobar-hi una vella, que era l'àvia del dimoni, i que va preguntar-li què volia. Ell va dir-li el que feia el cas, demanant-li que el salvés amb els seus companys, ajudant-los per encertar l'endevinalla.

La vella aixeca amb les seves mans ossoses una penya, i li diu:

—Amaga't aquí dintre, i des d'aquí escolta bé tot el que sentis, perquè el drac vindrà, i jo li faré explicar l'endevinalla.

Passa una hora, passen dues, i toquen les dotze de la nit, i llavors compareix el drac, volant i demanant el menjar a la vella. Aquesta para la taula i es posen a menjar junts. La vella, tot menjant, comença a preguntar-li com havia passat el dia, quantes ànimes havia caçat, etc., etc.

—El que és avui no m'han anat bé

les coses—va dir el drac—, però tinc empaquetats tres soldats, que aquests els tinc segurs, perquè els donaré una endevinalla que no la podran pas resoldre.

—¿Quina endevinalla és?—va dir la vella.

—Ja t'ho diré: En el gran mar del Nord hi ha un gat de mar mort que els serà rostit; la cullera de plata, serà la costella d'un cetaci, i el seu vas de vi, serà una pota cavernosa d'un cavall.

Quan el drac va tornar a ésser fora, el soldat va sortir de l'amagatall, tot content.

—¿Ho has entès bé?—va preguntar-li la vella.

—Sí, i estic satisfet de la vostra ajuda. Vaig a dir-ho tot als meus companys.

I va córrer a explicar-los com el dimoni havia estat enganyat per la seva àvia.

Aquests, naturalment, també estaven d'allò més contents, i varen aga-

far el fuet per proveir d'or altra vegada.

Per fi, ve el dia que acabava el terme, i es presenta el drac, dient:

—Us vull portar a una cova, on se us servirà un gran dinar; podreu estar lliures i conservar el fuet per tenir or si endevineu quin rostit se us presentarà.

El primer va respondre de seguida:

—En el gran mar del Nord hi ha un gat de mar mort, que serà el rostit.

En Banyeta va quedar sorprès, però va dir al segon:

—¿Quina és la vostra cullera?

—La nostra cullera de plata és la costella d'un cetaci.

—Hum... hum!—va fer el dimoni.

—Mala senyal.

Preguntà al tercer:

—¿Quin és el vostre got?

—El nostre got és la pota cavernosa d'un cavall.

El dimoni va fugir corrents, donant grans xiscles, i ells varen continuar feliços, però fent vida nova, sense més

tractes amb el dimoni, i des de llavors
aquest ja no es fia ni de la seva àvia.

E. S. i LL. Trad.

XARADA

Ma *primera* és una lletra
i ma *dos* preposició,
nota musical ma *terça*
i nom de dona és el *tot*.

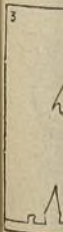
MARTÍ ESTEVE

El professor Pierre d'Os ha fet una
invenció pel vol individual.

Es un
gas...

i l'indivi
cap allà

Es un traje de goma, que s'infla de gas...

i l'individu que el porta s'enlaira i va cap allà on vol.

Pel vol d'assaig prepara quatre trajojos...

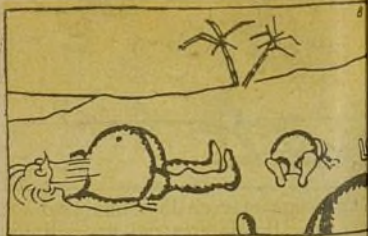
i s'engega amb tres amics seus. Però de sobte, un vent huracanat...

els arrossega mar enllà i han de davar-
llar a una illa deserta pel procediment
de desinflar els trajos.

Per sort, troben un sac de mongetes
 seques, provinent d'un naufragi, i fan
el gran tiberi.

A l'hora de la digestió, les seque
produeixen llur gas habitual, i els tr
jos voladors es tornen a inflar...

i així els valents expedicionaris pod
tornar a casa.